

JAKPAK JE DNES U NĀ•S DOMA 16. â€“ 22. 7.

Sobota, 14. července 2012

U nás doma máme dovolenou. A tak jsme vzali automobil, naložili mámu, babičku, Myšáka, piáno a kuřme a odvezli je na letní byt. Lidi, tam je tak krásně. Nejezdí tam vlak, autobus jen zřídka, pár kroků za humny k nepotká živáčka a je tam takový ticho...

Když byl Myšáček malej, utrpěl tam jako mástský dítě kulturní ok – když se vešer setn vyšly hvězdy, byl z toho došista u vytržení, vřít se do baráku a volal: „Babi, babi, poj se honem podívat venku je planetárium!“ Ráno jsme vyrazili na Vrch Páně, jestli rostou houby a nerostly teda. Tak jsme místo toho nasbírali těšně ptáček a planý višně, co jich roste podél cesty celá alej. Byly dobré. Cestou do jsem si vyslechla historku o pradědečkovi, kterýžto velmi pěkně rýsoval a za úplatu dělal rysy svým spolužákům. Sam to prasklo, navíc pradědeček nespoupracoval pět vyšetřování a proto byl vyloučen ze všech škol v celém mocnáství. Šel se tedy učít železničím zámečnickem. A zrovna dráhy požádaly nábor na stroj tak se pradědeček přihlásil, složil zkoušky a stal se nejmladším mašínírou v Rakousku-Uhersku. Tenkrát stroje chodili poměrně brzy do penze (teda si mohli, myslím, po odsoužení určitěho počtu let vybrat, jestli si vezmou odbytné nebo penzi). Tak pradědeček si vybral penzi a zakoupil tenhle letní byt. Chvála mu :) Mára dovolenkující se